

11MN07: Belioara - Rezervația Scărița Belioara - Belioara

DRUMEȚIE

Dificultate:
difil

Distanță:
8.8 km

Durăță:
4h - 5h

Urcare:
890 m

Coborâre:
890 m

Vârf:
1365 m

DETALII TRASEU

Regiuni Munții Gilău - Muntele Mare

Județe Alba

Etichete #circuit

Sectoare hartă 4 sectoare

Cele mai bune sezoane

Ianuarie

Februarie

Martie

✓ **Aprilie**

✓ **Mai**

✓ **Iunie**

✓ **Iulie**

✓ **August**

✓ **Septembrie**

✓ **Octombrie**

Noiembrie

Decembrie

Traseul nr. 7 Punct Roșu este Circuitul Rezervației geo-botanice Scărița Belioara, cu perspective spectaculoase asupra abrupturilor stâncoase și acces la biodiversitatea de plante (unele unice în Europa), animale și fluturi care încântă turiștii cu coloritul lor. Relieful calcaros este spectaculos, cu diferențe mari de nivel și peisaje greu de egalat. Priveliști spre Valea Belioara și Defileul Poșegii, Valea Arieșului, Masivul Bedeleu ș.a.

Descriere

Traseul PR este traseul de vizitare a Rezervației Scărița Belioara în circuit, rezervație care adăpostește numeroase specii de plante rare. Este un traseu destul de solicitant, cu peste 800 m diferențe de nivel, în aprox. 4 - 5 h de drumetie. Traseul PR începe de la baza abruptului, după ultimele case din satul Belioara (Poșaga de Sus), unde ajungem dinspre Cheile Poșegii și Schitul Poșaga pe CR. Urcăm abrupt prin fânațe, apoi pe un sector de stânci care necesită atenție, mai ales dacă plouă și stânca este udă. La capătul lor, panta se mai domolește, intrăm în pădure, traversăm câteva poieni (între care și Poiana La Măteoaie, unde (până nu demult) erau grajduri și o colibă cu acoperiș din paie) și ajungem în Șaua La Răscruce, unde întâlnim CA - dinspre Stațiunea Muntele Băișorii. Un urcuș scurt ne conduce la marginea rezervației Scărița-Belioara, găsim marcajele TA - ce coboară în Runc, prin Cheile Pociovaliștei și TR - ce coboară în satul Lunca Arieșului, peste Vf. Vulturese. Merită să coborâm scurt la marginea abruptului rezervației, cu un orizont panoramic deosebit spre satul Belioara cu valea omonimă, Valea Arieșului și peste ea, abrupturile Masivului Bedeleu. În perioada mai-iunie, ne putem bucura de perioada de înflorire a unor specii de plante rare (chiar unice în Europa), prezente de obicei la altitudini mult mai înalte: gențiana cupă, strugurii ursului, sângele voinicului, argințica, laleaua pestriță, săpunărița galbenă (care este o specie de origine mediteraneană), căldărușa, crinul pestriț, chiar și floarea de colț. Peisajul idilic este completat de prezența fluturilor viu colorați. O altă perioadă preferată de turiști este luna octombrie, în care ruginiul frunzelor dă un colorit deosebit spectaculosului relief carstic, relief cu diferențe mari de nivel și numeroase peșteri, dintre care greu să o alegi pe cea mai frumoasă: Coșul Boului, Peștera Lungă, Peștera lui Filip, Peștera Călugărului, Peștera fără Fund sau Peștera Roșie etc. De la marginea rezervației, poteca intră într-o zonă cu pini rari, ajunge la marginea abruptului, apoi continuă pe sub stânci până pe platoul muntelui Scărița, o zonă dezolantă cu copaci căzuți datorită incendiilor de vegetație din trecut. Poteca serpuiește printre copaci doborâți însă este clară. Următorul sector al traseului coboară abrupt, în serpentine scurte, peste zone stâncoase, urmează un drum de exploatare forestieră, pătrunde în pădure și iese sub abruptul spectaculos Scărița-Belioara, cu perspective frumoase asupra peșterii Coșul Boului. Trecem printre câteva colibe părăsite dar pitorești și coborâm până în valea seacă a Răstoacei, la capătul traseului.

Indicații de parcurs

Este traseul în circuit de vizitare a rezervației naturale Scărița-Belioara. Traseul începe de la baza abruptului, după ultimele case din satul Belioara (care pe unele hărți apare ca Poșaga de Sus) de la stâlpul de marcaj cu săgeți indicatoare. Un alt punct de reper este o casa de vacanță mică, din lemn, de culoare neagră, aflată într-o împrejmuire cu gard de lemn. După ce ne aprovizionăm cu apă de la izvorul aflat la aproximativ 150 m mai jos, urcăm pe drumul de piatră ce o ia în stânga stâlpului cu săgeți indicatoare, spre nord-vest. Acest segment de traseu merge în comun cu traseul CR, ce vine de la mănăstirea Poșaga și urcă până în culme, în Șaua La Răscruce. Trecem de o poartă din lemn și după 2 serpentine în pantă, drumul devine orizontal. Înaintea a ajunge la o altă casă de vacanță, traseul părăsește acest drum și cotește la dreapta, urcând abrupt prin fânațe. Ne orientăm după niște cireși sălbatici mari și după ce trecem de ultimul traseu își schimbă din nou direcția, spre dreapta. Intrăm în pădure și mergem cam 400 m după care traversăm o vale seacă și ne angajăm pe o potecă îngustă și abruptă, pe un sector stâncos. Urcăm cu atenție, mai ales dacă plouă și stânca este udă. După circa 15 minute de urcare pe stânci, panta se mai domolește și intră în pădure. Trecem prin două poieni mai mici după care ajungem în Poiana La Măteoaie, unde (până nu demult) erau grajduri și o colibă. Ajungem lângă un izvor firav, necaptat și încercăm să ne aprovizionăm pentru că este ultimul izvor de pe traseul nostru. Urcăm prin fânațe și poteca ne aduce la marginea pădurii. Deși aici poteca mai vizibilă face

dreapta, noi cotim la stânga pe poteca marcată, prin pădure. Urcăm destul de lejer timp de 15 minute prin pădure și ieșim într-o zonă scurtă cu ienuperi și apoi în Șaua La Răscruce, unde se află un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. Ne aflăm la intersecția cu traseul CA. Aici este și capătul traseului CR. Continuăm urcând direct prin pășune, împreună cu traseul CA. Suntem ghidați de stâlpii de de marcaj din lemn pe care sunt aplicate cele două marcaje. După un ultim urcuș ajungem în culme și la marginea Rezervației Scărița-Belioara, lângă un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. Până aici am făcut aproximativ 1,5 ore de la plecarea de la baza abruptului. La acest stâlp de marcaj se desprinde la stânga traseul CA, spre satul Runc prin Cheile Runcului. Tot aici își au capătul alte două trasee, care vin dinspre dreapta, traseul TA spre Runc prin Cheile Pociovaliștei și traseul TR, spre Lunca Arieșului prin vârful Vulturese. Una dintre săgeți ne indică direcția traseului nostru și de aici avem un segment de traseu comun cu cele două marcaje, triunghiul roșu și triunghiul albastru. Parcurgem Platoul Șesul Craiului pe o potecă prin pajiște și apoi intrăm într-o zonă cu pini rari pe care sunt aplicate marcajele. Ajungem la marginea abruptului unde cotim la stânga și suntem atenți la poteca abruptă, chiar expusă. Urmărim marcajele și intrăm în pădure coborând în serpentine scurte sub buza abruptului. Continuăm 5 minute, mergem pe curbă de nivel prin pădure, pe versantul dinspre Valea Ocolişului, după care ieșim din nou în culme, pe versantul dinspre bazinul Poșăgii. Poteca îngustă ne conduce pe sub stânci până ajungem pe platoul muntelui Scărița, afectat de incendiile de pădure ce au provocat căderi mari de arbori. Poteca serpuiește printre copaci doborâți însă este degajată și clară. După aproximativ 400 de m parcurși prin zona afectată de incendii, trebuie să urmărim cu atenție marcajele pentru ca traseul își schimbă brusc sensul, cu 90 de grade la dreapta, coborând abrupt, în serpentine scurte peste zone stâncoase. Coborâm câteva sute de metri diferență de nivel până în Poiana Cornul Pietrii. Parcurgem poiana spre sud, în urcare și ajungem la un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. De aici se desparte traseul TA care coboară prin Cheile Pociovaliștei spre Runc și traseul TR care merge până la Lunca Arieșului, peste Vulturese. Traseul nostru coboară pe un drum de exploatare forestieră pe care îl părăsește la stânga după circa 150 m, coborând prin pădure. După alte 5-10 minute ieșim în Culmea Brădețel, la un stâlp de marcaj. De aici coborâm pe culme, având în stânga abruptul spectaculos al Scăriței-Belioara, unde putem vedea peștera Coșul Boului. Trecem de o cruce, pe lângă niște colibe părăsite și ajungem la marginea pădurii, lângă un stâlp de marcaj. Aici traseul nostru își schimbă direcția spre dreapta, prin pădure, coborând inițial ușor, după care mai abrupt, până în valea seacă a Răstoacei, unde întâlnim un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. Urmăm în aval valea timp de 10-15 minute și ajungem din nou la baza abruptului, în locul de unde am început traseul în circuit acum 5 ore.

Etape

Belioara - La Măteoaie - Șaua La Răscruce - Șesul Craiului - Rezervația Scărița Belioara - Poiana Cornu Pietrei - Culmea Brădețel - Belioara

Observații

Traseu periculos iarna între Belioara și La Măteoaie și între Rezervația Scărița Belioara și Cornu Pietrei. În rest este accesibil iarna în funcție de cantitatea și calitatea zăpezii doar turiștilor cu experiență, bine echipați.

